

гостроковій основі в умовах внутрішньої та зовнішньої конкуренції, ефективно використовуючи технологічний, людський і фізичний капітал.

Нині відсутній єдиний підхід до оцінки конкурентоспроможності агропромислового комплексу. Тому, з точки зору економічної обґрунтованості, оцінювати його конкурентоспроможність найбільш доцільно за показниками розвитку провідних великих компаній галузі.

Література

1. Бабко В. М. Державна підтримка сільськогосподарського виробництва як чинник забезпечення його конкурентоспроможності / В. М. Бабко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 7. – С. 79–81.
2. Баранов К. В. Привабливість економічного простору як умова конкурентоспроможності національної економіки / К. В. Баранов // Вісник СумДУ. Серія Економіка. – 2012. – № 2. – С. 30–38.
3. Божидарнік Т. В. Кластерний підхід як потужний інструмент стимулювання розвитку сільського господарства / Т. В. Божидарнік // Економіка АПК. – 2011. – № 11. – С. 133–138.
4. Гилка М. Д. Конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств та їх державна підтримка / М. Д. Гилка // Економіка АПК. – 2012. – № 3. – С. 78–83.
5. Євчук Л. Роль стратегій зростання в забезпеченні конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств / Л. Євчук // Економіст. – 2011. – № 9. – С. 14–17.
6. Кондратюк І. О. Конкурентоспроможність сільського господарства та шляхи її підвищення / І. О. Кондратюк // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 1. – С. 56–63.
7. Кравчук В. В. Розвиток інноваційної діяльності як інструменту підвищення конкурентоспроможності регіону / В. В. Кравчук // Проблеми науки. – 2012. – № 11. – С. 21–27.
8. Корнійчук О. Стратегія реалізації національних інтересів – конкурентоспроможна модель дій / О. Корнійчук // Економічний часопис-XXI. – 2007. – № 5–6. – С. 34–37.
9. Олійник О. В. Критерії державної підтримки сільськогосподарських підприємств / О. В. Олійник // Економіка АПК. – 2013. – № 2. – С. 49–53.
10. Портер М. Конкуренція / М. Портер ; пер. с англ. – М. : Вільямс. – 2005. – 266 с.
11. Сітковська А. О. Конкурентоспроможність аграрних підприємств: стан і перспективи / А. О. Сітковська // Економіка. Фінанси. Право. – 2012. – № 6. – С. 6–9.

12. Степанкова Т. Можливості впровадження інноваційно-інвестиційної моделі розвитку з огляду на європейський курс України / Т. Степанкова // Економічний часопис-XXI. – 2006. – № 7–8. – С. 29–32.
13. Фатхутдінов Р. Менеджмент как инструмент достижения конкурентоспособности / Р. Фатхутдінов // Вопросы экономики. – 1997. – № 5. – С. 30–35.
14. Яценко О. М. Конкурентоспроможність галузей сільського господарства в умовах глобалізації ринку продовольства / О. М. Яценко // Економіка АПК. – 2013. – № 1. – С. 31–38.

Стаття надійшла до редакції 22.07.2013

References

1. Babko, V. M. (2010). State support of agricultural production as a factor of competitiveness. *Investitsii: praktyka ta dosvid (Investment: Practice and Experience)*, 7, 79-81 (in Ukr.).
2. Baranov, K. V. (2012). Economic space attractiveness as a condition of the national economy competitiveness. *Visnyk SumDU, Seria Ekonomika (Bulletin of SSU. Economics Series)*, 2, 30-38 (in Ukr.).
3. Bozhydamir, T. (2011). Cluster approach as a powerful tool to stimulate agricultural development. *Ekonomika APK (Economics of AIC)*, 11, 133-138 (in Ukr.).
4. Hylka, M. D. (2012). Competitiveness of enterprises and government support. *Ekonomika APK (Economics of AIC)*, 3, 78-83 (in Ukr.).
5. Yevchuk, L. (2011). Role of growth strategies to ensure the competitiveness of farms. *Ekonomist (Economist)*, 9, 14-17 (in Ukr.).
6. Kondratyuk, I. O. (2011). Competitiveness of agriculture and ways to improve. *Aktualni problemy ekonomiky (Actual Problems of Economics)*, 1, 56-63 (in Ukr.).
7. Kravchuk, V. (2012). Development of innovation as a tool for competitiveness improving. *Problemy nauky (Problems of Science)*, 11, 21-27 (in Ukr.).
8. Kornichuk, A. (2007). Strategy of national interests – competitive action plan. *Ekonomichny Casopis-XXI (Economic Annals-XXI)*, 5-6, 34-37 (in Ukr.).
9. Oleinik, A. (2013). Century Criteria of agricultural enterprise state support. *Ekonomika APK (Economics of AIC)*, 2, 49-53 (in Ukr.).
10. Porter, M. (2005). *Competition* (Trans. from Eng.). Moscow: Williams (in Russ.).
11. Sitkovskiy, A. (2012). Competitiveness of agricultural enterprises: state and prospects. *Ekonomika Financy Pravo (Economy, Finance, Law)*, 6, 6-9 (in Ukr.).
12. Stepankova T. (2006). Possibility of innovative investment model of development introducing with regard to Ukraine's European course. *Ekonomichny Casopis-XXI (Economic Annals-XXI)*, 7-8, 29-32 (in Ukr.).
13. Fatkhutdinov, R. (1997). Management as a tool to achieve competitiveness. *Voprosy ekonomiki (Economic Issues)*, 5, 30-35 (in Russ.).
14. Yatsenko, A. N. (2013). Competitiveness of agriculture industries in the globalized food market. *Ekonomika APK (Economics of AIC)*, 1, 31-38 (in Ukr.).

Received 22.07.2013

УДК 330.322:631.11



М. Л. Варламова

здобувач, Вінницький національний аграрний університет, Україна
marrivar@yandex.ua

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ АПК

Анотація. У статті доведено, що для прискорення розвитку аграрно-промислового комплексу потрібно підвищення його інвестиційно-інноваційної привабливості. Особливу увагу приділено аналізу інвестиційного та інноваційного потенціалу підприємств переробної галузі АПК як пріоритетного сектору національної економіки. Запропоновано методика оцінки інвестиційно-інноваційної привабливості переробної галузі аграрно-промислового комплексу на прикладі Вінницької області. Авторська методика базується на аналізі факторів, що справляють найбільший вплив на розвиток цієї галузі.

Ключові слова: інвестиційно-інноваційна привабливість, переробна галузь АПК, інноваційна діяльність, оцінка.

М. Л. Варламова

соискатель, Винницкий национальный аграрный университет, Украина

ИНВЕСТИЦИОННО-ИННОВАЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ ПЕРЕРАБАТЫВАЮЩЕЙ ОТРАСЛИ АПК

Аннотация. В статье доказано, что для ускорения развития аграрно-промышленного комплекса требуется повышение его инвестиционно-инновационной привлекательности. Особое внимание уделено анализу инвестиционного и инновационного потенциала предприятий перерабатывающей отрасли АПК как приоритетного сектора национальной экономики. Предложена методика оценки инвестиционно-инновационной привлекательности перерабатывающей отрасли аграрно-промышленного комплекса на примере Винницкой области. Авторская методика базируется на анализе факторов, оказывающих наибольшее влияние на развитие этой отрасли.

Ключевые слова: инвестиционно-инновационная привлекательность, перерабатывающая отрасль АПК, инновационная деятельность, оценка.

Maria Varlamova

PhD Degree Seeker, Vinnytsia National Agrarian University, Ukraine

3 Soniachna St., 21008, Vinnytsia, Ukraine

INVESTMENT AND INNOVATION ATTRACTIVENESS OF AGRO-INDUSTRIAL PROCESSING INDUSTRY

Abstract. The introduction represents the necessity for Vinnytsia region (Ukraine) being the agriculture region to re-equip the agroindustrial complex (AIC) processing companies through innovation activities. The innovation is not possible without financial support. This underlines the necessity of special conditions for investment promotion creating. The given case emphasizes the investment and innovation potential as well as its evaluation. The purpose of this article is analyzing of investment and innovation potential for AIC processing industry in Vinnytsia region. Results. The course of the study defined the investment potential of AIC processing industry, as well as offered its evaluation procedure based on the key factorial design. The limits of the study allowed analyzing the investment & innovation potential for AIC processing industry. Conclusion. The financial support of processing companies' innovation activities in Vinnytsia region was determined as attractive. Proposed by the author method of investment potential for innovation evaluation provides accurate information for investors on the actual state of processing companies, as well as allowing them to choose the strategic investment direction.

Keywords: investment and innovation potential; AIC; processing industry; innovative activity; evaluation.

JEL Classification: E22

Постановка проблеми. Для технічного оновлення всіх галузей економіки і прискорення їх соціально-економічного розвитку необхідна широка програма модернізації та активізації інноваційної діяльності підприємств пріоритетних галузей економіки, і зокрема переробної галузі АПК. Однак розвиток інноваційної діяльності неможливий без інвестицій. Тому потрібно створити умови для залучення інвестиційного капіталу, серед яких важливу роль відіграє адекватна оцінка інвестиційно-інноваційної привабливості галузі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам інвестиційної діяльності присвячено праці багатьох учених. Серед зарубіжних авторів, що досліджували питання управління інвестиційними процесами, слід відмітити Міллера В. (Miller, 1998) [1], Томпсона А. А і Стрікланда А. Дж. (Thompson & Strickland, 2008) [2]. У Росії вивченням інвестиційної діяльності та привабливості займалися зокрема Давлетов Р. М. [3], Крупко С. [4], Валинурова Л. С. [5], Левченко Н. А. [6].

Певний внесок у дослідження інвестиційно-інноваційного потенціалу зробили й українські вчені, а саме Гриньов А. В. [7], Кірдіна О. Г. [8], Ландик В. І. [9].

Аналіз результатів досліджень зазначених та інших науковців спонукав нас до висновку, що нині не існує методики оцінки інвестиційно-інноваційної привабливості для переробної галузі АПК.

Мета статті – проаналізувати реальний стан та запропонувати методику оцінки інвестиційно-інноваційної привабливості переробної галузі АПК (на прикладі Вінницької області) для створення механізму інформаційної забезпеченості інвестора при прийнятті рішення щодо вкладання коштів у розвиток цієї галузі.

Основні результати дослідження. Насамперед слід наголосити, що нині не вироблено єдиного підходу до розуміння сутності поняття «інвестиційна привабливість».

Крупко С. визначає інвестиційну привабливість як сукупність різних об'єктивних ознак, властивостей, засобів, можливостей регіону, які зумовлюють потенційний платоспроможний попит на інвестиції [4]. Подібну точку зору висловлює і Валинурова Л. [5]. Левченко Н. А. розглядає інвестиційну привабливість як ступінь імовірності досягнення висунутих цілей інвестування, виражену в індивідуальних очікуваннях економічних агентів – потенційних суб'єктів інвестиційного процесу [6].

На наш погляд, в умовах перехідної економіки, прискорення впровадження в переробній промисловості наукомістких технологій найбільш точно суть інвестиційної привабливості відбиває визначення Давлетова Р. М.: «Інвестиційна привабливість підприємств переробних галузей – це сукупність зовнішніх і внутрішніх факторів, що впливають на досягнення оптимальних (нормативних) показників ефективності діяльності підприємств та забезпечення їх сталого економічного зростання» [3].

Ураховуючи наведені підходи, пропонуємо розглядати інвестиційно-інноваційну привабливість упровадження інновацій у переробну галузь АПК як взаємозв'язок факторів її зовнішнього і внутрішнього середовища, що чинять вплив на перебіг інноваційних процесів у сфері переробки сільськогосподарської продукції, а також на досягнення оптимальних показників ефективності діяльності переробних підприємств і забезпечення їх сталого економічного зростання.

З метою оцінки інвестиційно-інноваційної привабливості переробних підприємств ми визначили фактори, що найбільшою мірою впливають на розвиток галузі в регіональному розрізі (рис.).

Проаналізуємо характер впливу окреслених факторів на інвестиційно-інноваційну привабливість переробної сфери.

1. Підтримка інвестиційно-інноваційної діяльності на місцевому рівні відображає прихильне ставлення органів



Рис. Фактори інвестиційно-інноваційної привабливості переробної промисловості АПК регіону

Джерело: Особиста розробка автора

місцевої влади до інвестиційної діяльності, що формує впевненість інвестора в майбутньому і значною мірою впливає на точність прогнозів щодо індивідуальної інвестиційної діяльності.

2. Стратегія інвестиційно-інноваційного розвитку на рівні країни визначає напрями підтримки державою інвестиційно-інноваційних процесів у регіонах. Вплив цього фактора сприяє формуванню позитивного рішення інвестора щодо можливості та доцільності інвестування в інноваційну діяльність переробної галузі АПК.

3. Сировинна база регіону справляє відчутний вплив на інвестування в конкретне переробне підприємство. Воно відображає різноманітність природного середовища і є визначальним фактором для розвитку виробництва, оскільки виступає джерелом економічних ресурсів. Велике значення має комплексність наявної природно-сировинної бази.

4. Екологічна політика впливає на розвиток усіх галузей матеріального виробництва. Ризик екологічної катастрофи знижує привабливість об'єктів для інвестування. З огляду на це підвищуються вимоги до інвесторів оснащувати виробництва очисними спорудами і заохочується переробка різних видів вторинної сировини.

5. Конкуренція на ринку визначає доцільність введення інновацій на конкретному підприємстві. Рівень конкуренції та монополізації в економічній системі – важливі умови розвитку нових виробництв і збільшення реального попиту.

6. Система збуту готової продукції переробних компаній вказує на можливість реалізації товарів та послуг, поліпшення інформованості населення про нові види виробленої продукції і т. п. Високий рівень розвитку збутової системи робить підприємство інвестиційно привабливим і збільшує можливості для отримання інвестором додаткового прибутку.

7. Фінансовий стан переробного підприємства, на якому планується нововведення, оцінюють з метою визначення обсягу необхідних інвестицій у нововведення.

8. Економічний стан регіону справляє значний вплив на ефективність інвестування в інновації підприємств переробної галузі, оскільки від рівня економічного розвитку, перш за все, залежить купівельна спроможність населення, що впливає на прогнозовані обсяги реалізації продукції.

9. Відсутність у регіонах належного кадрового забезпечення інноваційних процесів (наявність професійних кадрів, залучених в інноваційне виробництво, рівень підготовки економічно активного населення та ін.) потребує збільшення витрат на залучення необхідних фахівців, що зумовлює додаткові витрати на їх пошук, навчання і підготовку.

Вплив виділених для оцінки факторів пропонується оцінити за такою шкалою:

- «-1» – негативний вплив;
- «0» – неістотний вплив;
- «+1» – позитивний вплив.

Привабливість інвестиційно-інноваційної діяльності (Піі) у переробних галузях можна оцінити як сукупну дію наведених вище факторів за запропонованою шкалою.

$$Піі = Ф1+Ф2+Ф3+Ф4+Ф5+Ф6+Ф7+Ф8+Ф9, \quad (1)$$

де Ф – фактор.

Проаналізуємо інвестиційну привабливість переробних підприємств Вінницької області за запропонованою методикою.

1. На місцевому рівні вживаються певні дії стосовно підтримки інвестиційно-інноваційного процесу в галузі. Орієнтація на інноваційний розвиток переробних підприємств закріплена у стратегії регіонального розвитку Вінницької області на 2011–2013 рр.

Важливим проектом, спрямованим на підтримку однієї із ланок переробної галузі, є Програма розвитку овочівництва та переробної галузі Вінницької області на період до 2020 року. На 2012–2013 рр. заплановано будівництво шести сучасних овоче- та картоплексовищ загальною місткістю 17 тис. тонн. У 2012 р. на території Вінницької області введено в експлуатацію два овочесховища і два картоплексовища загальною потужністю 1 тис. тонн, а також шість фруктосховищ місткістю 6,7 тис. тонн.

Відповідно до Програми з розвитку овочівництва у планах на найближчі роки збільшення потужностей із зберігання овочів і картоплі до 150 тис. тонн, або втричі.

Певна підтримка галузі на місцевому рівні позитивно впливає на розвиток інвестиційно-інноваційної діяльності. Отже, за запропонованою шкалою вплив цього фактора оцінимо в 1 бал.

2. Державні капітальні вкладення нині спрямовуються, головним чином, на відтворення та розвиток матеріально-технічної бази підприємств, що перебувають у державній власності, проте незначний обсяг фінансування не дає змоги підтримувати виробничі фонди підприємств у належному стані. Нестача бюджетних коштів обмежує роль держави у здійсненні структурної і науково-технічної політики в галузі.

У цілому держава намагається підтримати переробні підприємства, про що свідчать, зокрема, зміни в Податковому кодексі від 22.12.2011 р., де визначається порядок надання податкових пільг певним категоріям переробних підприємств. Внесені зміни мають стимулюючий характер для власників переробних підприємств.

Водночас, недосконалі закони, високий рівень оподаткування і відсутність кредитування ставлять підприємців у жорсткі рамки та призводять до санації, банкрутства, а іноді й ліквідації переробних підприємств.

Ураховуючи позитивні та негативні сторони впливу цього фактора, оцінимо його позначкою «0».

3. Сировинна база Вінниччини є інвестиційно привабливим фактором, оскільки область є аграрною і за виробництвом окремих видів сільськогосподарської продукції займає лідируючі позиції на ринку України.

Площа сільськогосподарських угідь регіону складає понад 1,6 млн. га, родючість ґрунтів – 56–58 одиниць (за 100-бальною шкалою). За розмірами сільськогосподарських угідь Вінницька область посідає в Україні 9-те місце.

У регіоні стабільно розвивається переробка буряків, що має потужну сировинну базу. Площі посівів цукрових буряків доведено до оптимального показника – 2013 року на Вінниччині посіяно буряків на площі понад 65 тис. гектарів [10].

Слід також відмітити, що в рамках форвардних закупівель зерна під урожай 2013 року Аграрним фондом укладено 46 біржових контрактів із 38 сільськогосподарськими підприємствами області. Заявлена кількість зерна становить 100,4 тис. тонн загальною вартістю понад

179 млн. грн. Цей показник є найвищим в Україні. Згідно із форвардними умовами за 44 контрактами сплачено 50% вартості зерна на суму 88,7 млн. грн. [10].

Станом на 21.03.2013 року до ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» подано 35 заявок на укладення форвардних контрактів на 18 тис. тонн зерна кукурудзи урожаю 2013 року.

Виходячи із вищенаведеного, ми оцінюємо вплив цього фактора як «+1».

4. Вінницька область не є промислово перевантаженою, а тому екологічна ситуація тут доволі безпечна. На інвестиційну привабливість переробної галузі екологічний фактор істотно не впливає, тому оцінимо його як «нульовий». Але стосовно конкретного підприємства слід враховувати технологію виробництва та її вплив на навколишнє середовище.

5. Рівень конкуренції між компаніями переробної галузі є досить значним. На ринку Вінницької області представлена велика кількість місцевих та інших торгових марок. Особливо високий рівень конкуренції спостерігається серед молокопереробних підприємств, яких на території області налічується 17.

Оскільки ризик, пов'язаний із конкуренцією, достатньо суттєвий, оцінимо цей фактор як «-1».

Для мінімізації інвестиційного ризику необхідно проаналізувати конкурентоспроможність об'єкта інвестування і впровадити такі інновації, що дозволять отримати певні конкурентні переваги (наприклад, підвищити якість продукції).

6. Система збуту готової продукції переробних підприємств у Вінницькому регіоні досить розвинена. Але, аналізуючи привабливість конкретного об'єкта для інвестування, слід враховувати рівень логістики.

7. Економічна ситуація як у країні, так і на Вінниччині знаходиться у стані стабілізації. Рівень заробітної плати по області зростає, але він незначний порівняно із середньою заробітною платою по Україні. Серед регіонів країни за рівнем оплати праці Вінниччина у 2010–2012 рр. посідала 19-те, а в першому півріччі 2013 р. – 18-те місце. Динаміка цього показника за останні роки негативно характеризує розвиток Вінницького регіону, але це є позитивним фактором, оскільки дає змогу використовувати дешеву робочу силу [10].

Слід відмітити, що у 2010–2012 рр. ситуація у сфері переробки продукції у Вінницькій області покращилася: на 7,3% зросло виробництво в галузі загалом, у межах 4% – виробництво харчових продуктів та напоїв [10].

Беручи до уваги поступову стабілізацію і наявність дешевої робочої сили в регіоні оцінимо вплив цього фактора як «+1».

8. Вінницька область готує спеціалістів різного профілю. У Вінниці функціонують 22 вищих та 33 професійно-технічних навчальні заклади. З огляду на це оцінимо вплив зазначеного фактора як позитивний («+1»).

Наведені вище оцінки факторів згруповано в таблицю.

На основі представлених даних за формулою (1) розрахуємо Піі для Вінницької області:

$$Піі = 1+0+1+0+1+1-1+1 = 4 \quad (2)$$

Значення цього показника є достатньо високим, що вказує на інвестиційну привабливість інноваційної сфери переробної галузі АПК Вінницької області. Однак зауважимо, що ми оцінили привабливість інвестиційно-інноваційної діяльності в рамках галузі, а для конкретного підприємства потрібно враховувати такий фактор, як його фінансовий стан.

Висновки. Важливе значення для переробної сфери АПК має розвиток інноваційної діяльності, що вимагає значного інвестування. Для того щоб залучити інвестора, необхідно оцінити привабливість інвестованої галузі або підприємства. Автором запропоновано здійснювати таку оцінку за допомогою факторів, що впливають на розвиток інвестиційно-інноваційного потенціалу, серед яких:

Таблиця

Оцінка привабливості інвестицій в інноваційну діяльність переробної галузі АПК Вінницької області

Фактор	Кількість балів
Підтримка інвестиційно-інноваційної діяльності на місцевому рівні	1
Державна стратегія розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності	0
Система збуту готової продукції переробних підприємств	1
Фінансовий стан переробного підприємства, на якому планується нововведення	Враховується для конкретного підприємства
Екологічна політика	0
Економічний стан регіону	1
Кадрове забезпечення інноваційних процесів	1
Конкуренція на ринку	- 1
Сировинна база регіону	1

Джерело: Авторська розробка

підтримка інвестиційно-інноваційної діяльності на місцевому рівні; державна стратегія розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності; система збуту готової продукції переробних підприємств; фінансовий стан переробного підприємства, на якому планується нововведення; екологічна політика; економічний стан регіону; кадрове забезпечення інноваційних процесів; конкуренція на ринку та сировинна база регіону. За розробленою методикою оцінки інвестиційно-інноваційної привабливості переробної галузі АПК було визначено, що інвестування в інноваційну діяльність переробних підприємств Вінницької області є привабливим. Оцінка інвестиційної привабливості інноваційної сфери надасть інвестору достовірну інформацію про реальний стан підприємств переробних галузей та інструмент для вибору стратегічного напрямку інвестування.

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на формування інвестиційно-інноваційної стратегії переробних підприємств АПК на основі оцінки їх інвестиційно-інноваційного потенціалу.

Література

1. Miller W. (1998). Building the ultimate resource / W. Miller // *Management Review*. – January, 1998.
2. Томпсон А. А. Стратегический менеджмент: концепции и ситуации для анализа / А. А. Томпсон, А. Дж. Стрикленд; пер. с англ. – М.: ЮНИТИ, 2008. – 928 с.

3. Давлетов Р. М. Формирование инвестиционной стратегии развития предприятий перерабатывающих отраслей АПК: автореф. ...канд. экон. наук : 08.00.05 / Р. М. Давлетов. – Уфа, 2006. – 24 с.
4. Крупко С. Инвестиционная деятельность в субъектах Российской Федерации // *Хозяйство и право*. – 2000. – № 10. – С. 15–16.
5. Валинурова Л. С. Оценка инвестиционной привлекательности экономических систем: теория и практика. – Уфа: РИО БАГСУ, 2002. – 293 с.
6. Левченко Н. А. Процесс формирования благоприятного инвестиционного климата на промышленном предприятии // *Известия ВУЗОВ Северо-Кавказский регион. Общественные науки*. – 2004. – № 4. – С. 61–63.
7. Гриньов А. В. Инновационный розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління / А. В. Гриньов. – Х.: Інжек, 2003. – 308 с.
8. Кірдіна О. Г. Теоретичні основи управління інвестиційно-інноваційним потенціалом залізничного комплексу України // *Вісник Хмельницького національного університету*. – 2010. – № 4. – С. 161–166.
9. Ландик В. І. Управління інноваційним потенціалом підприємства в умовах перехідної економіки: проблеми і досвід / В. І. Ландик // *Економіст*. – 2001. – № 12. – С. 52–57.
10. Офіційний сайт Вінницького управління статистики. – <http://www.vous.vin.ua>

Стаття надійшла до редакції 07.09.2013

References

1. Miller, W. (1998, January). Building the ultimate resource. *Management Review*.
2. Thompson, A., & Strickland, A. (2008). *Strategic management: concepts and case studies* (Trans. from Eng.). Moscow: YUNITI (in Russ.).
3. Davletov, R. (2006). *Investment strategy of the processing agricultural industries enterprises formation* (Thesis of dis. to obtain the degree of PhD). Ufa, Russia (in Russ.).
4. Krupko, S. (2000). Investment activity in Russian Federation. *Hoziastvo i pravo (Economics and Law)*, 2, 15-16 (in Russ.).
5. Valinurova, L. (2002). *Evaluation of economic systems investment attractiveness: theory and practice*. Ufa: RIO BAGSU (in Russ.).
6. Levchenko, N. (2004). The process of a favourable investment climate creating in an industrial plant. *Izvestija VUZOV Severo-Kavkazskiy region (News of High Schools in the Northern Caucasus Region)*, 4, 61-63 (in Russ.).
7. Hryniyov, A. V. (2003). *Innovative development of industrial enterprises: concept, methodology, strategic management*. Kharkiv: Inzhnek (in Ukr.).
8. Kirdina, O. H. (2010). Theoretical bases of investment and innovation potential management of the Ukraine's railway complex. *Visnyk Khmelnytskykhoho natsionalnoho universytetu (Bulletin of the Khmelnytskyi National University)*, 4, 161-166 (in Ukr.).
9. Landyk, V. I. (2001). Management of the enterprise innovative potential in conditions of transition economy: problems and experience. *Economist (Economist)*, 12, 52-57 (in Ukr.).
10. Official site of the Vinnytsia Department of Statistics. Retrieved from <http://www.vous.vin.ua>

Received 07.09.2013

Щодо публікації наукових статей у науковому фаховому журналі «Економічний часопис-XXI»

Шановні колеги!

Журнал «Економічний часопис-XXI» – визнане в Україні та за кордоном науково-аналітичне видання, засноване у 1996 році. Засновниками журналу «Економічний часопис-XXI» є Інститут суспільної трансформації та Інститут світової економіки і міжнародних відносин НАН України.

Науковий журнал «Економічний часопис-XXI» входить до переліку фахових видань з економічних та політичних наук (Постанова Президії ВАК України №1-05/3 від 14.04.2010 р.).

Пропонуємо науковцям, викладачам, аспірантам, докторантам публікувати свої наукові статті та результати дисертаційних досліджень у науковому фаховому журналі «Економічний часопис-XXI».

Вимоги до наукових статей викладені в Інтернеті за лінком: <http://soskin.info/ea/avtory.html>